॥ १५ ॥ परिपालयः पर्यपालयः शरीरावधेनेतिभावः ॥ इत्येवेति हेतोः ॥ १६ ॥ ततस्तदा गमनोत्तरं हिनस्तिस्म अहिनः ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ हेराम रणे तव

पुनरप्यागतस्तत्रत्वत्सकाशमरिंदम ॥ त्वंतंनिपतितंभूमौधरण्यांशरणागतं॥१५॥वधार्हमपिकाकुत्स्थकृपयापरिपालयः॥ मोघमस्त्रं नशक्यंतुकर्तुमित्येवराघवः॥ १६॥ ततस्तस्याक्षिकाकस्यहिनस्तिस्मसदक्षिणं ॥ वायसस्त्वांनमस्कृत्यराज्ञोदशरथस्यच॥ १७॥ विसृष्टस्तुतदाकाकःप्रतिपेदेस्वमालयं ॥ एवमस्त्रविदांश्रेष्ठःसत्ववान्छीलवानपि॥ १८ ॥ किमर्थमस्त्रंरक्षस्सुनयोजयसिराघव॥ न दानवानगंधर्वानासुरानमरुद्गणाः॥ १९॥ तवरामरणेशक्तास्तथाप्रतिसमासितुं॥ तववीर्यवतःकच्चिन्मयियद्यस्तिसंभ्रमः॥ २० ॥ क्षिप्रंसुनियतैर्बाणैर्हन्यतांयुधिरावणः॥भ्रातुरादेशमाज्ञायलक्ष्मणोवापरंतपः॥ २१॥ सकिमर्थंनरवरोनमांरक्षतिराघवः॥ शक्तौतौ पुरुषव्याघ्रौवाय्वग्निसमतेजसौ॥२२॥ सुराणामपिदुर्धर्षौकिमर्थंमामुपेक्षतः॥ममैवदुष्कृतंकिंचिन्महदस्तिनसंशयः॥२३॥समर्थौ सहितौयन्मांनरक्षेतेपरंतपौ॥ वैदेह्यावचनंश्रुत्वाकरुणंसाधुभाषितं॥ २४ ॥ पुनरप्यहमार्यांतामिदंवचनमब्रुवं॥ त्वच्छोकविमुखो रामोदेविसत्येनतेशपे॥ २५॥ रामेदुःखाभिभूतेचलक्ष्मणःपरितप्यते ॥ कथंचिद्भवतीदृष्टानकालःपरिशोचितुं ॥ २६॥ इदंमुहूर्तंदुः खानामंतंद्रक्ष्यसिभामिनि॥ तावुभौनरशार्दूलौराजपुत्रौपरंतपौ॥ २७॥ त्वद्दर्शनकृतोत्साहौलंकांभस्मीकरिष्यतः॥ हत्वाचसमरेरौ द्रंरावणंसहबांधवं॥ २८॥

त्वांप्रति समासितुं नशक्ताः तथा तद्वत्काकादित्यर्थः ॥ संभ्रमः आदरः ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ त्वच्छोकविमुखः त्वच्छोकेन कार्यांतरविमुखः ॥२५॥ भवती मया दृष्टा अतःपरं परिशोचितुं नकालस्तवयोग्यइति शेषः॥ चिरं लंकायां आसितुं नकालोयोग्यइति पाठांतरेऽर्थः॥२६॥ इदं मुहूर्तं अस्मिन्नेव मुहूर्ते इत्यर्थः ॥ २७ ॥ २८ ॥